

veia als seus peus l'empordanesa plana
florí i granà en la successió dels dies.

L'espòs ara els donava un bes suau
i entràren recollits a dins la casa.

El goig pairal era una encesa brasa
i els camps creixien en l'augusta pau.

Sabadell

JOAN SELLARÉS

Oració blanca dins la nit tenebrosa

(Viola)

Oiu, Senyor, aquesta negra nit,
una pregària, d'egoisme nua,
Indigent és, Senyor, mon esperit,
però hi ha, encar, necessitat més crua.

Car jo tinc cambra, rebossant de llum,
i sé altres yides al temperi soltes,
sense conèixer l'amorós perfum
d'aquesta llar lloada tantes voltes.

I sé altres vides caminant al lluny
amb unes llars que esperen bondadoses,
i altres que un deure molt sagrat les puny
i dins la nit s'afuen daleroses.

Oiu, Senyor, mon prec enfervorit,
oiu, Senyor, la nova veu incerta....

Prego per l'orfe sota un pont dormit
o en la cabanya a quatre vents oberta,
Prego pel pobre que ha arribat a vell
sense el consol d'alguna humil teulada
pel nadaló que ja el dolor va amb ell
i per sa mare pobre, abandonada.

Pel moribund que ha esterneiat la mort
dessota el ras en la contrada ignota,
pel navegant que va cercant el port
i el pelegrí que esmaperdut sanglota.

Prego també pel sacerdot que amb zel
porta el Viàtic dins la via tosca,

acompanyat de l'escolà fidel
i aquell farò d'enlluernar la fosca

I prego, en fi, per tots els caminants
d'aquesta nit engabanyada d'ombra
i encara més per tots aquells germans
empavescats dintre l'impia sombra.

Garfeix el cor pensar en dues nits
encabritades a la vora nostra...

Assereneu, Senyor, els esperits
amb la claror de la mirada vostra.

CAMIL GEIS

Tres sonets georgians

Premi dei Senador Sr. Bartrina

La Masia

Si en devallar dels cims trobeu una masia,
que penja a son portal una urpa de voltò,
que té un xiprè al costat per fer-li companyia
i al seu entorn un prat florit de barballó.

I té un trespol que els blancs coloms pel cel avia
i aquell balustre ple d'espigues al balcò...;
bé us plau heure-hi sojorn a l'hora del migdia
per defugir l'esclat del sol i la calò.

I tot dinant sentir la pròdiga paraula,
de l'avi qui el ventall fa anar sobre la taula
i explica com caçà senglars dalt de Cadí.

En declinar el sol refeu la vostra via
i us va vetllant al lluny, l'esguard de la masia,
perquè no us sigui tan monoton el camí.